

IMIENICZKO (3) *sb n*

e oraz o jasne.

sg *N* imieniczko (2). \diamond *D* imieniczku (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (dwa z tych samych przykładów).

Dem. od „imienie” ‘mienie, majątek, głównie własność ziemska, posiadłość; possessiuncula, praediolum Mącz (3) : Praediolum, Folwarczek/ ymieniczko Mącz 317c, 380b.

a. *W funkcji hipokorystycznej (1) : iefliżeby niemiał krewnego/ á on sam mogłby mieć pieniądze ku wypłácaniu zálie: póložą ná ráchunek póżytki ktorych vżył on co był kupił/ [...] á ofáték mu dopłáci/ á ták przyydzie záś ku imieniczku fwemu [sicque recipiet possessionem suam] Leop Lev 25/27.*

IM